

Iceland
Liechtenstein
Norway

**Active
citizens fund**

СДРУЖЕНИЕ ЗА ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРАКТИКИ
*проект "Граждани и експерти за прилагане на
зелените закони"*
+359 885989593, sip.bulgaria@gmail.com,
www.zelenizakoni.com

Изх. № 3303-65/01.02.2021

ДО

Г-Н РУМЕН РАДЕВ

ПРЕЗИДЕНТ

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Относно: Връщане за ново обсъждане на Закон за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията

Уважаеми Господин Президент,

Сдружение за изследователски практики предлага да упражните правото си по чл. 101, ал. 1 от Конституцията на Република България и да върнете за ново обсъждане приетите от Народното събрание на 28.01.2021 г. ЗИД на ЗУТ № 002-01-39/2020 г. и № 002-01-49/2020 г., внесени от МС.

Приетият Закон съдържа множество разпоредби, които противоречат на Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на взимане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда (Орхуска конвенция), Директива 2001/42/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 юни 2001 година относно оценката на последиците на някои планове и програми върху околната среда, Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна, Директива на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води 91/271/ЕИО и принципа на правовата държава.

Ще представим на Вашето внимание нашите бележки в четири основни групи:

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

- Достъп до правосъдие (чл.127 ал.6, 12 и 13)
- Екологична оценка и Натура 2000 (чл.125 ал.7 във връзка с ал.8)
- Пречистване на отпадните води (чл. 87 ал.1, чл. 147 ал.1 т. 6, чл. 151, ал. 1 т.3)

Достъп до правосъдие (чл.127 ал.6, 12 и 13)

Член 5, ал. 4 от българската Конституция предвижда, че международните договори, ратифицирани по реда на конституционния ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от националното законодателство. Те имат предимство пред онези разпоредби на националните закони, които им противоречат.

Конвенцията за достъп до информация, участието на обществеността в процеса на взимане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда (Орхуска конвенция) дава на членовете на обществеността (лица или сдружения, които го представляват) правото на достъп до информация и участие в процеса на вземането на решенията по въпроси за околната среда, както и на обжалване, ако тези права не са спазени. Република България е подписала конвенцията на 25 юни 1998 г. Конвенцията е ратифицирана от България със закон приет от Народното събрание на 2 октомври 2003 г. Конвенцията е в сила за нашата страна от 16 март 2004 г.

Член 15 от Орхуската конвенция за преразглеждане на съответствието изисква Събранието на страните да установи „незадължителни договорености от неконфликтно, несъдебно и консултативно естество за преглед на спазването на разпоредбите на конвенцията“. Следвайки това задължение, Събранието на подписалите страни създава Комитет по съответствие. По препоръка на Комитета по съответствие Събранието на страните приема решения по общи въпроси за спазване на конвенцията, както и решения за спазване от отделните страни.

Законодателството на Република България свързано с ограничаване достъпа до правосъдие на гражданите от ЗУТ е обект на решение на Комитета за съответствие ACCC/C/2011/58 Bulgaria (<https://unece.org/acccc201158-bulgaria>) В своето решение по случая Комитета за съответствие през 2013 г. установява, че България:

- (а) Като възпрепятства достъпа до правосъдие на всички членове на обществеността, включително природозащитни организации, по отношение на общи устройствени планове (параграф 66), засегнатата страна-член не успява да спазва чл. 9, ал. 3 от Конвенцията;
- (б) Като възпрепятства достъпа до правосъдие на почти всички членове на обществеността, включително всички природозащитни организации, по отношение на подробните устройствени планове (параграф 70), засегнатата страна-член не успява да спазва чл. 9, ал. 3 от Конвенцията;
- (с) Като не осигурява достъп на всички членове на заинтересованата общественост с достатъчен интерес, по-конкретно на природозащитни организации, до процедурите за обжалване на окончателните решения, разрешаващи дейностите, включени в Приложение I към Конвенцията (параграфи 79-81), засегнатата страна-член не успява да спазва чл. 9, ал. 2 във връзка с чл. 9, ал. 4 от Конвенцията.

Комитетът, в съответствие с параграф 36 (b) от приложението към Решение I/7 от заседанието на страните по Конвенцията, и предвид съгласието на засегнатата страна-член, че Комитетът взема мерки съгласно параграф 37 (b) от приложението към Решение I/7, препоръчва засегнатата страна-член да предприеме необходимите закони, подзаконови и административни мерки, които да гарантират, че:

- (а) Членове на обществеността, включително природозащитни организации, имат достъп до правосъдие по отношение на общи устройствени планове, подробни устройствени планове и (както при преразглеждането на устройствени планове, така и отделно) по отношение на съответните становища по ЕО;

(b) Членовете на заинтересованата общественост, включително природозащитни организации, имат достъп до процедури за обжалване на разрешения за строеж и експлоатация за дейности, включени в Приложение I на Конвенцията.

Това решение на Комитета е потвърдено в решение на Събранието на страните по конвенцията през 2014 г. с решение V/5d - ECE/MP.PP/2014/2/Add.1.

https://unece.org/DAM/env/pp/compliance/MoP5decisions/V.9d_Bulgaria/Decision_V9d.pdf

За съжаление въпреки неколккратно преразглеждане на предприетите стъпки от страна на България за изпълнение на решението, на шестата си сесия (Будва, Черна гора, 11-13 септември 2017 г.), Събранието на страните по Конвенцията приема решение VI / 8d относно спазването от страна на България на нейните задължения по Конвенцията (ECE/MP.PP/2017/2/Add.1).

https://unece.org/DAM/env/pp/compliance/MoP6decisions/Compliance_by_Bulgaria_VI-8d.pdf

В нея е посочено, че се изисква България спешно да вземе необходимите законодателни, регулаторни и административни мерки, за да се гарантира, че:

а) Представители на обществеността, включително екологичните организации, имат достъп правосъдие по отношение на общите устройствени планове и подробните устройствени планове;

б) Членовете на заинтересованата общественост, включително екологичните организации, да имат достъп до процедури за преглед по оспорване на разрешителни за строителство и експлоатация на дейности и проекти, изброени в приложение I към Конвенцията.

В изпълнение на решението на страните по Конвенцията Комитета по съответствие разглежда през септември 2020 изпълнението от страна на България и заключава, че България не е доказала, че до момента е постигнала някакъв напредък към въвеждането на каквито и да било законодателни, регулаторни или административни мерки за изпълнение на изискванията на параграф 3, букви а) и б) от решение VI/ 8d (относно достъпа до правосъдие по общите, подробните устройствени планове и някои разрешения за строителство) . Освен това Комитетът изразява своята сериозна загриженост от липсата на явно намерение на заинтересованата страна да предприеме някакви стъпки в тази посока. В официалното си решение Комитетът отбелязва, **че може да препоръча на седмата сесия на Срещата на страните да обмисли спиране на специалните права и привилегии,**

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

предоставени на България съгласно Конвенцията, сериозна стъпка, която Комитетът досега никога не е предприемал.

В този смисъл решението на Конституционният съд № 14 от 15 октомври 2020 г. по конституционно дело № 2 от 2020 г. с което се прогласи противонституционността на необжалваемостта на общите устройствени планове по чл. 215 ал. 6 би дало възможност на Народното събрание да отрази в ЗУТ решенията на Събранието на страните на Орхуската конвенция. За съжаление това не се вижда в решението на Народното събрание – с приетата нова алинея 12 на чл. 127 достъп до оспорване на общи устройствени планове ще имат единствено собствениците на недвижими имоти, непосредствено засегнати от неговите пред-виждания, а именно в чиито имоти е предвидено изграждане на обекти – публична собственост на държавата или общината, или за които се установяват ограничения на собствеността с цел защита на обществени интереси – опазване на околната среда и на човешкото здраве, опазване на земеделски, горски и защитени територии и защитени зони.

Считаме, че връщайки ЗИД на ЗУТ в тази му част към НС за преразглеждане ще се даде последна възможност на Народните представители да действат с цел предотвратяване на срамното за една страна членка на ЕС отнемане на специалните права на държава подписала Орхуската конвенция, включително правото да гласува– ситуация безпрецедентна за член на ЕС.

Екологична оценка и Натура 2000 (чл.125 ал.7 във връзка с ал.8)

Новоприетите изменения на ЗУТ се опитват да въведат принципа на „едно гише“ в устройственото планиране. Това желание би било похвално ако не водеше до ситуации на нарушаване на европейското законодателство свързано с околната среда. От промените на ЗУТ през 2017 г. бе разписана в чл. 125 ал. 8 възможност възложителя сам да преценява дали неговият план подлежи или не на процедура по екологична оценка и оценка за съвместимост с Натура 2000. Това естествено е нарушение на директивите за стратегическа екологична оценка и природните местообитания, което не можа да бъде приложено заради съществуващи задължения в чл. 85 ал.5 на ЗООС и чл.31 на ЗБР към възложителя за внасяне на искането за произнасяне.

С приетото изменение на чл.125 ал.7 задължението за внасяне в компетентните органи по ЗООС и ЗБР на заданието за устройственият план се прехвърля от възложителя върху кмета на общината. Тъй като в действащите норми на ЗООС и ЗБР не съществува задължение към кметовете на общини, считаме, че чл.125 ал.8 вече ще може да се прилага и по този начин да се нарушат разпоредбите на двете директиви.

С алинея 8 на чл.125 се позволява заданията за изработване на подробни устройствени планове да не се изпращат на МОСВ/РИОСВ при няколко условия:

- Да не определят рамка за инвестиционни предложения по приложение № 1 към чл. 92, т. 1 и приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за опазване на околната среда;
- Да не се отнасят за предприятия и съоръжения по чл. 104 от Закона за опазване на околната среда
- Да не попадат в защитени зони
- И кумулативно заедно с предишните три условия да са в съответствие с предвижданията на общ устройствен план, одобрен при спазване на Закона за опазване на околната среда и Закона за биологичното разнообразие.

Считаме, че с кумулативното действие на новоприетата ал. 7 и действащата алинея 8 се създава процедура, която е в противоречие на разпоредбите на Директива 92/43 и Директива 2001/42, със следните мотиви:

1. ОУП са одобрявани при различно съдържание на законите за опазване на околната среда и за биологичното разнообразие. И двата закона са динамични документи и от тяхното приемане през 2002 година те са променяни многократно с цел отразяване изискванията на двете директиви и в този смисъл не съществува гаранция, че един ОУП приет преди членството на България в ЕС би отговарял на изискването и на директивите, още повече, че и Директива 92/43 самата тя е изменяна през 2003, 2006 и 2013 г. Тук бихме посочили, че държавите членки гарантират прилагането на директивите за всеки един отделен случай. Съгласно постоянната съдебна практика член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията обвързва изискването за подходяща оценка на въздействието на план или проект с условието да съществува вероятност или опасност този план или проект да окаже значително влияние върху съответния обект. Като се има предвид по-специално принципът на предпазните мерки, такава опасност съществува, когато въз основа на обективни данни не може да се изключи вероятността посоченият план или проект да окаже значително влияние върху съответния обект (вж. Решение от 7 септември 2004 г. по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, Recueil, стр. I-7405, точки 43 и 44, Решение от 20 октомври 2005 г. по дело Комисия/Обединено кралство, C-6/04, Recueil, стр. I-9017, точка 54, както и Решение от 13 декември 2007 г. по дело Комисия/Ирландия, C-418/04, Recueil, стр. I-10947, точка 226). Оценката на тази опасност трябва да бъде извършена именно с оглед на специфичните природни характеристики и условия на обекта, за който се отнася подобен план или проект (вж. Решение по дело Waddenvereniging и Vogelbeschermingsvereniging, посочено по-горе, точка 49, както и Решение от 4 октомври 2007 г. по дело Комисия/Италия, C-179/06, Recueil, стр. I-8131, точка 35). Според съда на ЕС определен план или проект може да се одобри само при условие, че компетентните органи са се уверили, че той няма да засегне отрицателно съответната територия. Това е така, когато от научна гледна точка не съществува никакво основателно съмнение относно липсата на такива последици (вж. Решение от 26 октомври 2006 г. по дело Комисия/Португалия, C-239/04, Recueil, стр. I-10183, точка 20). Освен това отсъствието на основателно съмнение от научна гледна точка относно липсата на отрицателно засягане на съответната територия **трябва да е налице към момента на приемане на решението, с което се разрешава изпълнението на проекта** (вж. Решение от 26 октомври 2006 г. по дело Комисия/Португалия т.24; дело C-182/10, т.65)

2. При прилагането на тази алинея трябва да отчетем, че все още към 2020 90% от защитените зони по директива 92/43 все още нямат определени цели за опазване, което поставя под съмнение дали оценките на ОУП

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

приети до момента биха могли да се определят като подходящи след като не са могли да се прецени въздействието им върху целите на опазване на зоните.

3. Декларативното изключването на ПУП, които не попадат в защитени зони от обхвата на оценката по чл.6.3 от Директива 92/43 не отговаря на разпоредбата на директивата. Това е видно от решението на Съда на ЕС по дело С-461/17 с предмет преюдициално запитване, в чиято точка първа съдът решава *„Член 6, параграф 3 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че „подходящата оценка“ трябва, от една страна, да посочва всички типове местообитания и видове, заради които е защитена съответната територия, и от друга страна, да определя и изследва както въздействието на предлагания проект върху видовете, които се срещат на тази територия, но не са причина за вписването ѝ като защитена територия, така и въздействието върху намиращите се извън границите ѝ типове местообитания и видове, когато това въздействие може да засегне целите за съхраняване на територията.“* Както посочва съдът на ЕС в мотивите по дело С-411/17 *„136 В тази насока следва да се припомни, че фактът, че даден проект се намира извън зона от „Натура 2000“, не освобождава от изискванията, прогласени в член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията (вж. в този смисъл решения от 10 януари 2006 г., Комисия/Германия, С-98/03, ЕУ:С:2006:3, т. 44 и 51 и от 26 април 2017 г., Комисия/Германия, С-142/16, ЕУ:С:2017:301, т. 29).“*

4. Предложеното изменение на ЗУТ превръща кметовете на общини и органите по чл. 124 а едновременно в компетентни органи одобряващи ПУП и в компетентни органи по ЕО/ОС преценяващи дали да подложат ПУП на процедурите по екологична оценка и оценка за съвместимост с целите на Натура 2000. Директивите за СЕО и за хабитатите не определят компетентните органи на страните членки по прилагането на директивите, но трябва да отбележим, че съгласно практиката на съда на ЕС компетентен орган е *„този, който държавата членка е определила като отговорен за изпълнението на задълженията по тази директива.“* (дело С-461/17, т. 44). Несъмнено от текста на Закона за биологичното разнообразие става ясно, че държавата е определила Министерство на околната среда и водите за компетентен орган по прилагане на Директива 92/43. Директива 2001/42 за стратегическа екологична оценка много конкретно посочва, че органите одобряващи плановете не са органите притежаващи съответни екологични отговорности (съображение 15 от Директива 2001/42) и член 6 параграф 3.

5. Ние разбираме логиката на законодателят приел алинея 8, че ПУП в мнозинството от случаите касаят малки площи и не могат да окажат значимо въздействие върху факторите на околната среда и биоразнообразието, но трябва да посочим, че според съда на ЕС дори *„дребномащабен проект може да окаже съществено въздействие върху околната среда, ако се намира на място, в което факторите на околната среда, каквито са флората и фауната, почвата, водата, климатът или културното наследство, са чувствителни и към най-малката промяна (вж. в този смисъл във връзка с Директива 85/337 Решение от 21 септември 1999 г. по дело Комисия/Ирландия, С-392/96, Recueil, стр. I-5901, точка 66).“*

6. Практиката на СЕС показва, че член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията не би могъл да оправомощи държава членка да приеме национални норми, с които по принцип да е възможно отклоняване от задължението за изготвяне на оценка на въздействието върху обект от даден благоустройствен проект поради малкия размер на предвидените разходи или с оглед на специфичната област, в която съответно се осъществяват дейностите (вж. Решение от 6 април 2000 г. по дело Комисия/Франция, С-256/98, Recueil, стр. I-2487, точка 39). И както е посочено в мотивите на решението на СЕС по дело С-538/09 *„44. Също така, като освобождава системно от процедурата за оценка на въздействието върху обекта подлежащите на декларативен режим програми и проекти за строително-ремонтни или благоустройствени дейности, дадена държава*

Iceland
Liechtenstein
Norway

**Active
citizens fund**

СДРУЖЕНИЕ ЗА ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРАКТИКИ
проект "Граждани и експерти за прилагане на
зелените закони"
+359 885989593, sip.bulgaria@gmail.com,
www.zelenizakoni.com

членка не изпълнява задълженията си по член 6, параграф 3 от Директивата за местообитанията (вж. в този смисъл Решение от 4 март 2010 г. по дело Комисия/Франция, С-256/98, точка 62)."

Всичко гореизложено, ни кара да сме уверени, че съвместното действие на новоприетата ал. 7 и съществуващата ал.8 на чл.125 са нарушение на разпоредбите на чл.6.3 на Директива 92/43 и на чл. 6.1 на Директива 2001/42 и по този начин с в противоречие с член 5, ал. 4 от българската Конституция предвиждащ, че международните договори, ратифицирани по реда на конституционния ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от националното законодателство и имат предимство пред онези разпоредби на националните закони, които им противоречат.

Пречистване на отпадните води (чл. 87 ал.1, чл. 147 ал.1 т. 6, чл. 151, ал. 1 т.3)

Член 3, параграф 1 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води и Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз въвеждат конкретно задължение за резултат, а именно всички градски отпадъчни води да се събират в канализационни системи със срокове както следва:

- За агломерации с над 10 000 е.ж. – до 31/12/2010 г.
- За агломерации между 2 000 и 10 000 е.ж. – до 31/12/2014 г.

На 14.05.2020 Европейската комисия отправи към България мотивирано становище по чл. 258 от ДФЕС за лошо прилагане на Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води. В съобщението за медиите е посочено, че „България не е осигурила канализационна система в 48 големи агломерации, в 69 големи агломерации тя не гарантира, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, се подлагат на подходящо пречистване, а в 71 големи агломерации тя не гарантира, че градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи и се изливат в чувствителни зони, се

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg

подлагат на по-строго пречистване. Всички тези агломерации трябваше да изпълнят изискванията до 31 декември 2010 г.“ (https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/BG/INF_20_859) .

Комисията решава да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения във връзка със събирането на градските отпадъчни води в агломерациите, в съответствие с общата си практика, според която макар според Директивата да е необходимо събирането да достига 100 %, тя образува такова производство само за агломерациите, в които се събират по-малко от 98 %, или когато оставащите несъбрани 2 % представляват по-висок или равен на 2000 ЕЖ. (Дело C-395/13 на Съда на ЕС, т. 35)

Един от факторите, които влияят върху непостигане на целите на директивата е допустимостта за застрояване на имоти в агломерациите над 2000 екв. жители, при които е допустимо отпадните води вместо в канализация да се събират във водоплътни изгребни ями. Използването на непопивни ями е практически изключено поради липсата на практическа възможност за оценка на нивото на пречистване на водите от тях, особено тези, които са във водосбори на чувствителни зони където е необходимо всички пречиствателни съоръжения да отстраняват и биогенните елементи азот и фосфор. Извън чувствителните зони попадат само водосбора на Места и Добруджанските реки и долното течение на Арда.

Директивата позволява когато инсталирането на канализационна система не е оправдано било защото не е в интерес на околната среда, било поради прекомерно високата ѝ стойност, да се използват индивидуални системи или други подходящи системи, осигуряващи същото равнище на опазване на околната среда. Към Държавите позволяващи индивидуални пречиствателни системи съществува задължение за регистрация, разрешителни, мониторинг и проверки на системите за да се гарантира същото високо равнище на опазване на околната среда, каквото гарантират централизираните канализационни системи.

В България не съществува система за контрол и мониторинг на създаването и използването на водоплътни изгребни ями и всяко разширяване на тяхното използване все повече влошава ситуацията с неизпълнението на Директива 91/271. Съгласно Десети доклад за степента на изпълнение на Директива 91/271/ЕИО на Съвета за пречистването на градските отпадъчни води, както и за програмите за нейното изпълнение 8% от отпадните води у нас се събират и/или пречистват от индивидуални пречиствателни съоръжения (фиг. 5 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/BG/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0492&from=EN#footnote13>) .

До момента използването на водоплътни ями се основаваше на текстове на ЗУТ приети през 2003 далеч преди членството на България в ЕС и преди крайният срок по прилагането на Директивата 91/271 за агломерациите над 2000 екв.ж. – 31.12.2014 г.

С приетият ЗИД за ЗУТ използването на водоплътни ями се регламентира (чл. 46 ал.1, чл. 47 ал.2 и чл. 87 ал.1) без да се определя система за регистрация, разрешителни, мониторинг и проверки, което е нарушение на чл. 3 параграф 1 изр. 3 на Директива 91/271, защото по този начин не може да позволи Република България да гарантира, че тези индивидуални системи за пречистване осигуряват „ еднакво равнище на опазване на околната среда“.

Това нарушение се подкрепя и от текста на приетото допълнение на

- чл. 147 ал.1 т. 6 позволяващо да не се изисква одобряване на инвестиционни проекти за издаване на разрешение за строеж за на водоплътни ями (през чл. 50 ал.1 точка г и ал.2 точка в)
- чл. 151, ал. 1 т.3 позволяващо строителството на водоплътни ями без разрешително за строеж .

По този начин ЗУТ ще доведе до:

Iceland
Liechtenstein
Norway

**Active
citizens fund**

СДРУЖЕНИЕ ЗА ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРАКТИКИ
*проект "Граждани и експерти за прилагане на
зелените закони"*
+359 885989593, sip.bulgaria@gmail.com,
www.zelenizakoni.com

- липса на всякакъв контрол относно вида на индивидуалните пречиствателни системи които ще се използват от домакинствата (водоплътни, попивни ями или други пречиствателни съоръжения)
 - позволяване на изграждането на индивидуални пречиствателни съоръжения за промишлени и търговски цели от типа водоплътни ями
 - липса на системи за регистрация, разрешителни, мониторинг и проверки на индивидуалните пречиствателни съоръжения от типа водоплътни ями
- и като цяло до нарушаване на чл. 3 и чл. 4 на Директива 91/271/ЕИО.

Уважаеми Господин Президент,

Като се надяваме да отчетете тези наши мотиви в своето решение относно Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията и да предотвратите срамното отнемане на правата на Република България по Орхуската конвенция и наказателни процедури по чл. 6.3 от директива 92/43, чл. 6.1 по директива 2001/42 и чл. 3 и 4 по директива 91/271 пред съда на ЕС.

Оставаме с уважение,

Вера Стаевска

Председател на УС на Сдружение за изследователски практики

Инициатива „Зелени закони“

<https://www.zelenizakoni.com/>

Проектът "Граждани и експерти за прилагане на зелените закони", се изпълнява с финансовата подкрепа на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия по линия на Финансовия механизъм на ЕИП. Основната цел на проекта е чрез повишаване на ангажираността на гражданите с околната среда и участието им при формулирането на политики да постигнем балансирано развитие и устойчиво използване на природните ресурси.

Този документ е създаден с финансовата подкрепа на Фонд Активни граждани България по Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство. Цялата отговорност за съдържанието на документа се носи от Сдружение за изследователски практики и при никакви обстоятелства не може да се приема, че той отразява официалното становище на Финансовия механизъм на Европейското икономическо пространство и Оператора на Фонд Активни граждани България. www.activecitizensfund.bg